Dosarul nr.2-6024/22

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

15 noiembrie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Eduard Galușceac
grefier Mihaela Bujag
cu participarea translatorului Aliona Jitar

a examinat în şedinţa publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de **********, **********și **********împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Argovec-Prim” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată și la acțiunea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Argovec-Prim” împotriva lui **********, **********și **********cu privire la declararea nulității contractului de locațiune și încasarea cheltuielilor de judecată,

a constatat:

La data de 21.03.2022, **********a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”Argovec-Prim” cu privire la declararea nulității contractului de locațiune și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamantul **********a menționat că, la 22 decembrie 2017 cu pârâtul SRL „Argovec-Prim” a fost încheiat contractul de arendă a mijlocului de transport de model **********, anul fabricării *****, număr de înmatriculare ***** *****.

Conform actului de primire predare, **********a transmis, iar SRL „Argovec-Prim” a primit mijlocul de transport. De asemenea, conform contractului, SRL „Argovec-Prim” urma să achite în folosul lui **********, pentru utilizarea bunului, suma de 5500 lei lunar. Plata urma a fi efectuată lunar, termenul de grație fiind 6 luni. Totodată, contractul a fost semnat până la 31 decembrie 2021.

Cu toate că potrivit contractului pârâtul SRL „Argovec-Prim” urma să achite plata pentru arendă lunar, nu a efectuat plata nici pentru o lună, utilizând mijlocul de transport până la momentul depunerii cererii de chemare în judecată. Deoarece plățile lunare potrivit contractului sunt scadente lunar, iar debitorul nu le achită, reclamantul consideră că este în drept să se adreseze cu o acțiune în instanța de judecată fără a fi necesară somarea prealabilă.

Corespunzător, deoarece potrivit contractului pârâtul SRL „Argovec-Prim” dispunea de o perioadă de grație de 6 luni, plățile au devenit scadente începând cu 01.07.2018 pentru perioada de până la 01.10.2021, pentru această perioadă pârâtul SRL „Argovec-Prim” fiind în întârziere, urmând să achite și dobânda legală de întârziere.

Respectiv, la momentul depunerii cererii de chemare în judecată SRL „Argovec-Prim” urmând să achite reclamatului datoria pentru arenda mijlocului de transport pentru lunile 01.01.2018 - 01.10.2021, în sumă totală de 247500 lei.

Totodată, pentru această perioadă pârâtul SRL „Argovec-Prim” urmează să achite dobânda de întârziere în sumă totală de 62210,15 lei.

Solicită reclamantul **********încasarea de la pârâtul SRL „Argovec-Prim” a datoriei pentru arenda mijlocului de transport în sumă de 247500 lei, dobânzii de întârziere în sumă totală de 62210,15 lei, totodată cu compensarea tuturor cheltuielilor de judecată din contul pârâtului SRL „Argovec-Prim”.

La data de 30 iunie 2022 pârâtul SRL „Argovec-Prim”, reprezentat de administratorul **********a invocat excepția de tardivitate a pretențiilor solicitând respingerea cererii de chemare în judecată depusă de **********împotriva SRL „Argovec-Prim” cu privire la încasarea sumei, dobânzii de întârziere în partea datoriei pentru perioada 22 decembrie 2017 - martie 2019 inclusiv ca fiind tardivă.

În motivarea cererii pârâtul SRL „Argovec-Prim” a menționat că, cererea de chemare în judecată a fost depusă în instanța de judecată la 21 martie 2022, cu omiterea termenului de prescripție, deoarece reclamantul solicită încasarea sumei și a dobânzii de întârziere pentru perioada 01 ianuarie 2018 - 01 octombrie 2021, iar potrivit termenului general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată dreptul încălcat este de 3 ani.

Pârâtul SRL „Argovec-Prim” a întemeiat cererea cu privire la excepția de tardivitate pe prevederile art. 185, 186[1] CPC al RM, art. 267, 391 CC al RM.

La data de 20 iulie 2022, pârâtul SRL „Argovec-Prim”, a depus acțiunea reconvențională împotriva lui **********cu privire la declararea nulității contractului de locațiune și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale reprezentantul, SRL „Argovec-Prim” - avocatul Ursu Olga, a invocat că, în fapt administratorul SRL „Argovec-Prim” - **********era în relații de prietenie și încredere cu pârâtul pe cererea reconvențională **********din anul 2004.

La începutul anului 2017, **********profitând de relațiile cu administratorul reclamantei, l-a rugat să-i permită importarea și realizarea peștelui viu prin intermediul SRL „Argovec-Prim”.

Ulterior, **********a stabilit că pentru transportarea și realizarea peștelui viu are nevoie și de un mijloc de transport corespunzător, or inițial pârâtul folosea mijlocul de transport ce aparținea SRL „Argovec-Prim”, iar din aceste considerente putea dispune de automobil doar când acesta nu era folosit în interesele întreprinderii.

Astfel, la data de 22 decembrie 2017 pârâtul **********și-a procurat automobilul *****-*****, numere de înmatriculare ***** *****, și tot la data de 22 decembrie 2017 fără împuterniciri, acord și înștiințarea reclamantei, a solicitat și primit de la Agenția

Servicii Publice certificatul de înmatriculare a automobilului vizat, pe numele SRL „Argovec-Prim”.

În anul 2021, pârâtul s-a adresat administratorului reclamantei și a solicitat semnarea unui contract de arendă a automobilului, datat cu 22.12.2017 menționând că, feciorul acestuia **********care este și colaborator la Departamentul înmatriculare a mijlocului de transport și calificare a conducătorilor auto, și care la data de 22.12.2017 a perfectat certificatul de înmatriculare pe numele SRL „Argovec-Prim”, i-a comunicat că la Agenția Servicii Publice se așteaptă un control. Astfel, deoarece la perfectarea certificatului de înmatriculare pe SRL „Argovec-Prim”, (22.12.2017) nu a fost prezentat nici un contract de arendă în caz de control fiul său o să aibă neplăceri la serviciu.

Astfel, părțile au semnat contractul de arendă cu data de 22 decembrie 2017, doar pentru ca feciorul pârâtului să nu aibă neplăceri la serviciu. Or. pârâtul a motivat că semnarea contractului este o formalitate pentru completarea dosarului din Agenția Servicii Publice, iar actul juridic nu va fi reflectat în contabilitatea reclamantei și nu v-a genera careva obligațiuni financiare. În aceste circumstanțe reclamantul era ferm convins ca contractul nu va produce efecte juridice și că pârâtul nu are intenția să pretindă plata chiriei, de altfel, reclamanta nu ar fi semnat contractul contestat.

Mai mult, dovada faptului că părțile nu și-au dorit producerea efectelor juridice și au încheiat contractul de arendă doar cu scopul de a ascunde adevăratele circumstanțe, se manifestă prin faptul că SRL „Argovec-Prim” dispunea de un automobil pentru necesitățile întreprinderii, fapt ce se confirmă prin contractul de arendă *****. Mai mult, pârâtul nici odată nu a solicitat reclamantului o eventuală plata pentru chiria automobilului, deoarece-l utiliza doar în interesele proprii.

De asemenea, dovada faptului că circumstanțele de fapt descrise de către reclamantă sunt adevărate se mai manifestă și prin faptul că datele despre autoturism indicate în contractul de arendă nici nu corespund cu cele din certificatul de înmatriculare a automobilului și cele indicate la 22.12.2017 de către Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto.

Ținând cont de faptul că contractul a fost fictiv și simulat, niciodată nu s-a ridicat întrebarea privind plata arendei. Însă de curând reclamanta SRL „Argovec-Prim”, a aflat că este acționată în judecată. La întâlnirea cu pârâtul pentru a clarifica nedumerirea față de litigiile inițiate, pârâtul **********a solicitat predarea bunurilor ce aparțin întreprinderii (terenul, bazinele, utilajul) în schimbul renunțării la acțiunile înaintate.

Prin urmare, circumstanțele descrise dovedesc cu certitudine că contractul de arendă urmează a fi declarat nul de către instanța de judecată.

Subliniază reclamanta SRL „Argovec-Prim” pe cererea reconvențională că, arenda trebuie să fie reală (sinceră), adică părțile să nu o fi stabilit în mod fictiv, ci în scopul de a fi plătită, respectiv primită și să fie serioasă, adică să nu fie derizorie.

La caz, se reține că, deși între **********, în calitate de arendator și SRL „Argovec-Prim”, în calitate de arendaș, a fost semnat formal contractul de arendă, potrivit căruia arendatorul transmite arendașului automobilul de model *****-***** cu numere de înmatriculare ***** *****, materialele cauzei denotă că acesta nu justifică realitatea unei asemenea convenții, astfel încât se reliefează că contractul de arendă

enunțat a fost încheiat fără intenția de a produce efecte juridice declarate. În acest context, menționează că pentru valabilitatea actului juridic civil se cere întrunirea cumulativă, inter alia, a condițiilor de legalitate a consimțământului, obiectului și cauzei/scopului acestuia.

Astfel, consimțământul este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic, urmând ca acesta să fie exteriorizat în forma cerută de lege expres în privința obiectului acestuia. Inter alia, consimțământul trebuie exprimat cu intenția de a produce efecte juridice, condiție ce reiese din însăși esența actului juridic civil, care este, potrivit art. 195 Cod civil, o manifestare de voință, îndreptată spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile și acesta nu trebuie să fie viciat, astfel încât pentru formarea valabilă a oricărui act juridic consimțământul trebuie să fie liber și dat în cunoștință de cauză.

La fel, și obiect al actului juridic (ce reprezintă acele acțiuni sau inacțiuni, la care se obligă persoana în virtutea actului juridic încheiat) pentru a oferi valabilitate actului juridic încheiat trebuie să fie valabil și licit, respectiv să fie în concordanță cu legea.

De asemenea, legiuitorul având în vedere că prin cauza/scopul actului juridic civil se înțelegea obiectivul urmărit la încheierea acestuia, aceasta fiind compusă din scopul imediat și scopul mediat. Cauza/scopul imediat (causa proxima), numit și scopul obligației, este un element abstract (fiind rezultatul unui proces de generalizare) și invariabil (întrucât este același, este comun). În cadrul unei anumite categorii de acte juridice, iar cauza/scopul mediat (causa remoia) sau scopul actului juridic, constă în motivul principal ce a determinat încheierea unui act juridic civil. Acest motiv privește fie însușirile unei prestații, fie calitățile unei persoane. La fel. cauza actului juridic nu se confundă cu consimțământul, ci dimpotrivă împreună cu acesta formează voința juridică, aceasta din urmă cuprinzând și scopul urmărit de parte atunci când și-a dat consimțământul la încheierea actului juridic, obligația pe care și-a asumat-o nereprezentând altceva decât mijlocul prin care se ajunge la realizarea scopului respectiv. De asemenea, cauza actului juridic nu trebuie confundată nici cu obiectul acestuia și nici cu izvorul raportului juridic civil concret. Pentru valabilitatea actului juridic este relevantă ca cauza/scopul acestuia să fie valabil, respectiv să existe, să fie licit și moral. În speță însă, se stabilește neîntrunirea condițiilor nominalizate la semnarea contractului de arendă din 22.12.2017 în contextul în care cumulul acțiunilor pertinente ale părților acestuia denotă contrariul.

Prin urmare, acțiunile pertinente ale părților denotă cu suficientă certitudine existența unor altor rapoarte decât arenda.

În consecință, se conchide că în circumstanțele descrise este indubitabil că contratul de arendă a fost încheiat între părți fără intenția de a da naștere, modifica sau stinge drepturile și obligațiile civile declarate - elementele definitorii ale actului juridic în sensul art. 195 Cod civil, ci doar au creat aparența existentei actului juridic în realitate, existând o neconcordanță între voința reală și cea declarată a părților contractuale, concluzie ce denotă vicierea consimțământului, a obiectului și a cauzei/scopului contractului încheiat. Din aceste motive în temeiul art. 217 Cod civil, coroborat cu ari. 221 Cod civil, reclamanta SRL „Argovec-Prim” solicită instanței să rețină că constatările

expuse supra constituie un motiv suficient pentru a constata că contractul de arendă reprezintă un act juridic nul.

În susținerea poziției reclamanta pe cererea reconvențională SRL „Argovec-Prim”, reprezentată de avocatul Ursu Olga face referire la art. 875, 195, 206, 207, 217, 216, 221 CC al RM, art. 94, 96 CPC a RM.

Cere pârâtul-reclamant SRL „Argovec-Prim” declararea nulă a contractului de arendă nr. ***** din 22 decembrie 2017 încheiat între **********și SRL „Argovec-Prim”, precum și anexa nr. 1 la contract (actul de predare-primire din 22 decembrie 2017) și compensarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în sumă 7425 lei și cheltuielile pentru asistența juridică.

Ulterior, la data de 13.10.2022, reprezentantul reclamantului-pârât, **********– avocatul Vladimirov Natalia, a depus cererea de concretizare a acțiunii prin care a solicitat încasarea de la pârâta SRL „Argovec-Prim” a datoriei în sumă de 319000 lei, dobânzii de întârziere de sumă de 109029,07 lei precum și a tuturor cheltuielilor de judecată, indicând că motivele invocate în acțiunea inițială rămân neschimbate, suplimentar fiind concretizate cerințele privind încasarea sumei datoriei și dobânzii de întârziere pentru perioada din data depunerii acțiunii până la data de 13.10.2022.

Astfel, la data de 13 octombrie 2022 datoria pârâtului SRL „Argovec-Prim” constituind suma de 319000 lei și dobânda de întârziere constituind suma de 109029,07 lei.

Totodată reprezentantul reclamantului-pârât, **********- avocatul Vladimirov Natalia, a concretizat cuantumul cheltuielilor de judecată care sunt formate din taxa de stat la depunerea acțiunii în sumă totală de 12842 lei, cheltuieli pentru obținerea informație din Registrul de stat în sumă de 220 lei, informației privind bunurile pârâtei în sumă de 1300 lei, cheltuieli legate de executarea încheierii de sechestru în sumă de 2780,80 lei, cheltuieli legate de asistența juridică în sumă de 4000 lei.

Reprezentantul reclamantului **********- avocatul Vladimirov Natalia își bazează pretențiile pe art. 8, 10, 15, 774, 775, 776, 1242, 1251, 1286, 901, 942, 874, 617, 619, 585, 875, 886, 910 CC al RM, art. 5-7, 60, 166, 167, 90, 94, 96 CPC al RM.

La data de 30 noiembrie 2022 reprezentantul reclamantului, **********- avocatul Vladimirov Natalia, a depus referință pe marginea acțiunii reconvenționale a SRL „Argovec-Prim” prin care a solicitat respingerea integrală a acțiunii reconvenționale.

În susținerea poziției reprezentantul reclamantului a invocat faptul că, la data de 22 decembrie 2017 între reclamant **********și SRL „Argovec-Prim” a fost încheiat contractual de arendă a mijlocului de transport de model *****-*****, anul fabricării *****, număr de înmatriculare ***** *****.

Conform actului de predare primire, anexă a contractului, **********a transmis, iar SRL „Argovec-Prim” a primit mijlocul de transport. De asemenea conform contractului SRL „Argovec-Prim” urma să achite în folosul lui **********pentru utilizarea bunului în sumă de 5500 lei lunar. Plata urma să fie efectuată lunar, termenul de grație fiind de 6 luni. Totodată contractual a fost semnat până la 31 decembrie 2021. Cu toate că potrivit contractului SRL „Argovec-Prim” urma să achite plata pentru arendă lunar, debitorul nu a efectuat plata nici pentru o lună, utilizând mijlocul de transport până

la momentul examinării cererii de chemare în judecată. Astfel deoarece plățile lunare potrivit contractului sunt scadente lunar, iar debitorul nu le achită, reclamantul **********s-a adresat cu acțiunea în instanță fără a fi necesară somarea prealabilă a debitorului. Astfel la data de 13 octombrie 2022 datoria pârâtului SRL „Argovec-Prim” constituie suma totală de 319000 lei , dobânda de întârziere constituie suma de 109029,07 lei.

La data de 20 martie 2024, în legătură cu decesul lui **********survenit la 22 ianuarie 2024, instanța de judecată prin încheierea protocolară în temeiul art. 70 CPC, a înlocuit reclamantul **********cu succesorii săi în drepturi **********, **********, **********.

La data de 02 mai 2024, reclamanții-pârâți **********, **********, **********au depus cererea de concretizare a acțiunii prin care au solicitat încasarea datoriei pentru arenda mijlocului de transport de model *****-*****, anul fabricării *****, numărul de înmatriculare *****, pentru perioada din 01.03.2019 până la data de 19.04.2024, în sumă de 341000 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 155782,38 lei, cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat la depunerea acțiunii în sumă totală de 15454,60 lei, cheltuieli pentru obținerea informație din Registrul de stat în sumă de 220 lei, informației privind bunurile pârâtei în sumă de 1300 lei, cheltuieli legate de executarea încheierii de sechestru în sumă de 2780,80 lei, cheltuieli legate de asistența juridică în sumă de 4000 lei, indicând că, motivele de fapt și de drept invocate în acțiunea înaintată de reclamant și ulterior concretizată, rămân neschimbate, suplimentar partea reclamantă a concretizat cerințele privind încasarea sumei datorie, dobânzii de întârziere pentru perioada din data depunerii acțiunii până la data ședinței din 02 mai 2024.

Reprezentantul reclamanților-pârâți, **********, **********, **********- avocatul Vladimirov Natalia, cât și **********, în ședința de judecată au susținut integral cererea de chemare în judecată pe temeiurile de fapt și de drept indicate, solicitând admiterea acțiunii în sensul formulat cu respingerea acțiunii reconvenționale și a cererii privind ridicarea excepției de tardivitate.

Reprezentantul pârâtului-reclamant, SRL „Argovec-Prim” - avocatul Ursu Olga, și administratorul **********au solicitat respingerea cererii de chemare în judecată cu admiterea acțiunii reconvenționale, admiterea cererii privind ridicarea excepție de tardivitate, pe temeiurile de fapt și de drept indicate.

Reclamanții-pârâți **********și **********, în ședința de judecată nu s-au prezentat, fiind înștiințați în mod legal, despre locul, data și ora ședinței de judecată.

Audiind participanții la proces prezenți în ședința de judecată, studiind materialele dosarului, audiind martorii, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de **********, **********, **********împotriva SRL „Argovec-Prim” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii și cheltuielilor de judecată, cu admiterea parțială a acțiunii reconvenționale înaintate de SRL „Argovec-Prim” împotriva lui **********, **********, **********cu privire la declararea nulității contractului de locațiune și încasarea cheltuielilor de judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) şi (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea

nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) CPC instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 131 alin. (1) şi (2) CPC, explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sunt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Instanţa poate considera suficiente pentru proces circumstanţele determinate în baza explicaţiilor uneia dintre părţi dacă cealaltă deţine proba solicitată de instanţă, dar nu o prezintă.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) şi (3) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Conform art. 7 alin. (1-4) CC (republicat), legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desființează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare.

Legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare.

De la data intrării în vigoare a legii noi, efectele legii vechi încetează, cu excepţia cazurilor în care legea nouă prevede altfel.

În cazul situațiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura şi întinderea drepturilor şi obligaţiilor părţilor, precum şi orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.

Conform art. 195 CC (în redacția până la 01.03.2019), act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor şi obligaţiilor civile.

Conform art. 206 alin. (1) și (2) CC (în redacția până la 01.03.2019), obiect al actului juridic este obligaţia persoanei care a încheiat actul juridic.

Obiectul actului juridic trebuie să fie licit, să se afle în circuit civil şi să fie determinat sau determinabil cel puţin în specia sa.

Conform art. 308 CC (republicat), act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Conform prevederilor art. 315 alin.(1) și (2) CC (republicat), obiect al actului juridic este obligația persoanei care a încheiat actul juridic. Obiectul actului juridic trebuie să fie licit, să se afle în circuit civil și să fie determinat sau determinabil cel puțin în specia sa.

Conform art. 875 CC (în redacția până la 01.03.2019), prin contractul de locuțiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părți (locatar) un bun determinat individual în folosință temporară sau în folosință și posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie.

Conform art. 1251 CC (republicat), prin contractul de locaţiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părţi (locatar) un bun determinat individual în folosinţă temporară sau în folosinţă şi posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie.

Astfel, în ședința de judecată s-a constatat că, la data de 21.03.2022, reclamantul-pârât **********s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune împotriva SRL ”Argovec-Prim” prin care a solicitat încasarea datoriei pentru arenda mijlocului de transport în sumă de 247500 lei, dobânzii de întârziere în sumă totală de 62210,15 lei și compensarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Ulterior, succesorii în drepturi al reclamantului-pârât **********, **********și **********au depus cerere de concretizare a acțiunii prin care au solicitat încasarea de la pârâtul-reclamant SRL ”Argovec-Prim” a sumei de 341000 lei pentru locațiunea mijlocului de transport în perioada 01.03.2019 – 19.04.2024, suma de 155782,38 lei cu titlu de dobânda de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată.

Iar, la data de 20.07.2022, pârâtul-reclamant SRL ”Argovec-Prim” a înaintat acțiunea reconvențională împotriva lui **********prin care a solicitat declararea nulă a contractului de arendă nr. ***** din 22.12.2217 încheiat între **********și SRL ”Argovec-Prim”, precum și Anexa nr.1 la Contract (Actul de predare-primire din 22.12.2017) și încasarea cheltuielilor de judecată.

Conform art. 216 alin. (1) CC (în redacția până la 01.03.2019), actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (nulitate absolută).

Conform art. 217 CC (în redacția până la 01.03.2019), nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată o invocă din oficiu.

Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţi a actului lovit de nulitate.

Acţiunea în constatare a nulităţii absolute este imprescriptibilă.

Conform art. 219 CC (în redacția până la 01.03.2019), actul juridic nul încetează cu efect retroactiv din momentul încheierii. Dacă din conţinutul său rezultă că poate înceta numai pentru viitor, actul juridic nu va produce efecte pentru viitor.

Fiecare parte trebuie să restituie tot ceea ce a primit în baza actului juridic nul, iar în cazul imposibilităţii de restituire, este obligată să plătească contravaloarea prestaţiei.

Partea şi terţii de bună-credinţă au dreptul la repararea prejudiciului cauzat prin actul juridic nul.

Conform art. 221 alin. (1) și (2) CC (în redacția până la 01.03.2019), actul juridic încheiat fără intenţia de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul.

Actul juridic încheiat cu intenţia de a ascunde un alt act juridic (actul juridic simulat) este nul. Referitor la actul juridic avut în vedere de părţi se aplică regulile respective.

Conform cu art. 327 alin. (1) CC (republicat), actul juridic este nul dacă nulitatea sancționează încălcarea unei dispoziții legale prin care se ocrotește un interes general (nulitate absolută).

Conform art. 331 alin. (1) și (2) CC (republicat), actul juridic nul se consideră, cu efect retroactiv, că nu a produs niciun efect juridic din momentul încheierii.

Actul juridic anulabil este valabil până la declararea acestei nulități de către instanţa de judecată, însă, odată anulat, se consideră, cu efect retroactiv, că nu a produs niciun efect juridic din momentul încheierii.

De asemenea, instanța de judecată reține că, cu adevărat la data de 22 decembrie 2017, între SRL ”Argovec-Prim”, în calitate de locatar, și **********, în calitate de locator, a fost încheiat Contractul de locațiune a autovehiculului nr. *****, potrivit căruia **********a transmis pentru utilizare temporară SRL ”Argovec-Prim” autovehiculul deținut de locator cu drept de proprietate privată de model *****-*****, a.f. *****, motor *****, caroserie *****, culoare *****, n/î ***** *****, înregistrat MDA Chișinău, iar locatarul s-a obligat să achite lunar, cu o întârziere de 6 luni, cinci mii cinci sute lei lunar. Durata contractului fiind încheiat pe perioada din data de 22.12.2017 până la 31.12.2021, fiind întocmit în acest sens Actul de predare-primire a autovehiculului din 22.12.2017.

Totodată se reține că, conform fișei privind eliberarea certificatului de înmatriculare a vehiculului nr. *****din 22.12.2017, pârâtul SRL „Argovec-Prim” a fost indicat ca uzufructuar până la dat de 21.12.2020, acest fapt se confirmă și prin certificatul de înmatriculare nr. *****, valabil din data de 22.12.2017 până la data de 21.12.2020.

Prin urmare, instanța de judecată reține că în speță urmează a fi respins argumentul reclamanților-pârâți invocat în susținerea poziției sale precum că autovehiculul de model *****-***** cu n/î ***** ***** a fost în posesia și folosința pârâtei SRL „Argovec-Prim” din momentul semnării contractului de locațiune și actului de predare-primire, și anume din 22.12.2017 până la momentului judecării cauzei.

Or, martorului **********fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a comunicat că la cunoscut pe **********din luna februarie 2022, de la care a luat în locațiune un mijloc de transport pentru transportarea peștelui, de asemenea a comunicat în luna martie 2022 **********l-a rugat să păstreze la dânsul autovehiculul *****-***** de culoare ***** cu n/î ***** *****. Astfel, de la începutul lunii martie 2022 și până la sfârșitul lunii martie, autovehiculul se aflat păstrare în garaj pe care la adus **********împreună cu un șofer.

De asemenea, instanța de judecată în susținerea poziției sale reține că, pentru anii 2021-2024 Contractele de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule Seria RCAI, nr. *****din 02.01.2021, Seria RCAI, nr. *****din 03.01.2022 și Seria RCAI, nr. *****, din 11.08.2022, pentru autovehiculul *****-*****,

cu numărul de înmatriculare ***** *****, au fost perfectate de însuși **********, IDNP *****, ceea ce confirmă că autovehiculul în speță a fost de fapt în posesia și folosința reclamantului **********.

Aceste circumstanțe sunt confirmate și prin Rapoartele de inspecție tehnică periodică a autovehiculului nr. *****din 04.01.2021 și nr. *****din 03.01.2022, perfectate la solicitarea reclamantului **********, și prin polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă nr. RCAI-*****din 03.01.2022, iar afirmația reprezentantului reclamanților-pârâți avocatul Vladimirov Natalia precum că revizia tehnică pe care o efectua **********a fost efectuată la insistența administratorului companiei SRL „Argovec-Prim" nu poate fi reținută de instanță, or potrivit art. 4 alin (1) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, este expres prevăzut că persoanele fizice şi persoanele juridice care au în proprietate sau utilizare autovehicule supuse înmatriculării pe teritoriul Republicii Moldova sunt obligate să se asigure pentru cazuri de răspundere civilă auto ca urmare a prejudiciilor cauzate prin accident de autovehicul produs în limitele teritoriale de acoperire ale asigurării.

Mai mult ca atât, conform adeverinței eliberare de I.P. „Agenția Servicii Publice" nr. *****din 25.11.2022 mijlocul de transport *****-*****, număr de înmatriculare ***** *****, de la data de 22.12.2017 este înmatriculat cu dreptul de proprietate pe numele cetățeanului **********, cu eliberarea certificatului de înmatriculare nr. *****. Subsecvent se confirmă că în perioada 01.01.2021 până la momentul eliberării adeverinței, mijlocul de transport nu a fost transmis în folosință temporară cu titlu gratuit, locațiune sau leasing.

La caz, se reține că, deși între **********, în calitate de locator, și SRL "Argovec-Prim", în calitate de locatar, a fost semnat formal contractul de locațiune, potrivit căruia locatorul a transmis locatarului automobilul de model ********** cu numere de înmatriculare ***** *****, în ședința de judecată s-a confirmat că acesta nu justifică realitatea unei asemenea convenții, or contractul de locațiune enunțat a fost încheiat fără intenția de a produce efecte juridice, ca urmare în speță prin prisma art. 221 alin. (1) CC, sunt întrunite condițiile de declararea nulă a Contractului de locațiune a autovehiculului nr. ***** din 22.12.2017 încheiat între **********și SRL "Argovec-Prim".

În consecință, se conchide că în circumstanțele descrise este indubitabil faptul că contratul de locațiune a fost încheiat între părți fără intenția de a da naștere, modifica sau stinge drepturile și obligațiile civile, ci doar au creat aparența existentei actului juridic în realitate, existând o neconcordanță între voința reală și cea declarată a părților contractuale, concluzie ce denotă vicierea consimțământului, a obiectului și a cauzei/scopului contractului încheiat.

Or, la caz instanța reține că Contractul de locațiune nr. ***** din 2017 a fost de fapt încheiat de părți cu scopul doar pentru completarea dosarului din Agenția Servicii Publice, iar actul juridic nu urma a fi reflectat în contabilitatea pârâtei SRL "Argovec-Prim", și nu urma să genereze careva obligațiuni financiare, respectiv nu urma să producă efecte juridice. Din aceste motive instanța reține că constatările stabilite în ședința de

judecată și expuse supra constituie un motiv suficient pentru a constata că contractul de locațiune reprezintă un act juridic nul.

Instanța de judecată reține că, în condițiile expuse și reieșind din prevederile art. 219 CC (în redacția până la 01.03.2019), coroborat cu art. 331 alin. (1) și (2) CC (republicat), solicitarea pârâtului-reclamant privind respingerea acțiunii inițiale în partea încasării datoriei pentru perioada 01.03.2019 – 20.03.2019, ca fiind tardivă este una prematură, deoarece actul juridic nul încetează cu efect retroactiv din momentul încheierii din care considerente se va admite parțial acțiunea reconvențională și se va declara nul Contractul de locațiune nr. ***** din 22.12.2017 încheiat între **********și SRL ”Argovec-Prim”.

Reieşind din cele sus menţionate, analizând înscrisurile nominalizate, în cumul cu argumentele părţilor și declarațiile martorului, instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea reclamanților-pârâți **********, **********, **********privind încasarea de la SRL „Argovec-Prim” a datoriei în sumă de 341000 lei rezultată din Contractul de locațiune nr. ***** din 22.12.2017, subsecvent respinge și cerința privind încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 155782,28 lei, ca neîntemeiată.

Se mai reține că, în cadrul Hotărârii CEDO Van de Hurk vs. Ţările de Jos din 19.04.1994, Înalta Curte a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligaţia instanţei de a da fiecărui argument un răspuns detaliat.

Concomitent, în cadrul Hotărârii CEDO Balani vs. Spania din 09 decembrie 1994 par. 27, întinderea acestei obligaţii derivând din natura hotărârii şi este determinată de circumstanţele cauzei, instanţa urmând să analizeze toate argumentele importante ale cauzei.

Se atestă că, alte argumente pertinente şi importante pentru obiectul prezentei cauze, nu au fost invocate.

În conformitate cu prevederile art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.

În conformitate cu art. 90 CPC, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: sumele plătite martorilor, interpreților, experţilor şi specialiștilor, cheltuielile de efectuare a cercetărilor la faţa locului, cheltuielile de înștiințare şi chemare a părţilor în judecată, cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă, cheltuielile suportate de cetăţenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel, cheltuielile de căutare a pârâtului, cheltuielile de efectuare a expertizei, cheltuielile de executare a actelor judiciare, cheltuielile de asistenţă juridică, cheltuielile de declarare a insolvabilității, compensaţiile pentru timpul de muncă pierdut, alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Astfel, reieșind din prevederile art. 82, art. 90 și art. 94 alin. (1) CPC şi ținând cont de faptul că acțiunea reclamanților-pârâți **********, **********, **********a fost

respinsă, instanța constată și necesitatea încasării din contul reclamanților-pârâți **********, **********, **********în beneficiul pârâtului-reclamant SRL ”Argovec-Prim” a sumei de 5940 lei cu titlu de recompensa taxei de stat și sumei de 5000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică acordată.

În conformitate cu art. 238-241 CPC, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de **********, **********și **********împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Argovec-Prim” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Se admite parțial acțiunea reconvențională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Argovec-Prim” împotriva lui **********, **********și **********cu privire la declararea nulității contractului de locațiune și încasarea cheltuielilor de judecată, ca întemeiată.

Se declară nul Contractul de locațiune a autovehiculului nr. ***** din 22.12.2017 încheiat între **********și Societatea cu Răspundere Limitată ”Argovec-Prim”.

Se încasează de la ********** (a.n.*****, IDNP *****), **********(a.n.*****, IDNP *****) și **********(a.n.*****, IDNP *****) în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată ”Argovec-Prim” (IDNO 1013600008140) suma de 5940 (cinci mii nouă sute patruzeci) lei cu titlu de recompensa taxei de stat și suma de 5000 (cinci mii) lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică acordată.

În rest, acțiunea reconvențională se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se explică dreptul părţilor și participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul — Eduard Galușceac